

Я. О. Тализіна

НЕГЛАСНІ СЛІДЧІ (РОЗШУКОВІ) ДІЇ

ЧАСТИНА II

НАУКОВО-ПРАКТИЧНОГО КОМЕНТАРЯ
Глави 21 КПК України з ПОСТАТЕЙНИМИ
ПРАВОВИМИ ПОЗИЦІЯМИ Верховного Суду
(2024–2025 роки)

ЮРИНКОН ІНТЕР
Київ–2026

Усі права застережено.

Жодну частину цієї книжки не можна використовувати, відтворювати, публікувати уривки без письмового дозволу правовласників та авторів.

Тализіна Я. О.

T16 Негласні слідчі (розшукові) дії: частина II науково-практичного коментаря Глави 21 КПК України з постатейними правовими позиціями Верховного Суду (2024–2025 роки). Київ : Юрінком Інтер, 2024. 344 с.

ISBN 978-966-667-965-2

Частина II науково-практичного коментаря Глави 21 Кримінального процесуального кодексу України є продовженням першого однойменного видання, яке поєднало в собі наукові підходи, витяги із тематичних нормативно-правових актів та правові позиції Верховного Суду, сформульовані по 2023 рік включно. У новій книзі постатейно зібрані правові позиції Верховного Суду за 2024–2025 роки з питань організації та проведення негласних слідчих (розшукових) дій, оцінки доказів, отриманих за результатами їх проведення, у тому числі з урахуванням особливостей дії в Україні правового режиму воєнного стану.

Окрема увага приділена правовим позиціям суду касаційної інстанції щодо забезпечення конфіденційності відомостей про особу як засобу забезпечення безпеки учасникам кримінального провадження.

Швидкий доступ до повних текстів згадуваних у коментарі судових рішень, як і раніше, забезпечено додаванням QR-кодів.

Для працівників правоохоронних органів, суддів, адвокатів, науковців, викладачів, аспірантів, студентів юридичних навчальних закладів і факультетів та широкого кола читачів.

УДК 343.13.06.09(477)(07)

Видавництво «Юрінком Інтер» прагне сталого майбутнього для нашого бізнесу, наших читачів і нашої планети. Ця книга виготовлена з паперу, сертифікованого FSC® та PEFC™

ISBN 978-966-667-965-2

© Тализіна Я. О., 2026

© Юрінком Інтер, 2026

*Моїм любим батькам
та вірним друзям,
які вірять у мене
та підтримують —
присвячується.*

ЗМІСТ

Глава 21.

НЕГЛАСНІ СЛІДЧІ (РОЗШУКОВІ) ДІЇ (Частина II) 5

Стаття 246. Підстави проведення негласних слідчих (розшукових) дій	6
Стаття 247. Слідчий суддя, який здійснює розгляд клопотань щодо негласних слідчих (розшукових) дій	46
Стаття 248. Розгляд клопотання про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії	54
Стаття 252. Фіксація ходу і результатів негласних слідчих (розшукових) дій	88
Стаття 257. Використання результатів негласних слідчих (розшукових) дій в інших цілях або передання інформації	123
Стаття 258. Загальні положення про втручання у приватне спілкування	130
Стаття 260. Аудіо-, відеоконтроль особи	136
Стаття 263. Зняття інформації з електронних комунікаційних мереж	144
Стаття 264. Зняття інформації з електронних інформаційних систем	147
Стаття 266. Дослідження інформації, отриманої при застосуванні технічних засобів	153

§ 3. Інші види негласних слідчих (розшукових) дій 155

Стаття 269. Спостереження за особою, річчю або місцем	156
Стаття 271. Контроль за вчиненням злочину	160
Стаття 273. Засоби, що використовуються під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій	307
Стаття 275. Використання конфіденційного співробітництва	320
Стаття 615. Особливий режим кримінального провадження в умовах воєнного стану	341

Глава 21

НЕГЛАСНІ СЛІДЧІ (РОЗШУКОВІ) ДІЇ (Частина II)

Стаття 246. Підстави проведення негласних слідчих (розшукових) дій

Питання початку досудового розслідування, кваліфікації кримінального правопорушення

Постанова колегії суддів Першої судової палати ККС ВС від 19.03.2024 у справі № 683/2142/21 (провадження № 51-3404км23)

Щодо допустимості результатів НСРД

14. У вирокі суд в обґрунтування засудження за частиною 3 статті 369 КК посилається на результати НСРД у виді контролю за вчиненням злочину та аудіо-відеоконтролю особи, які відповідно до частини 2 статті 246 КПК можуть здійснюватися тільки щодо тяжких та особливо тяжких злочинів.

15. Сторона захисту вважає, що проведення НСРД було незаконним, оскільки не було підстав кваліфікувати дії, у вчиненні яких підозрювався засуджений, за частиною 3 статті 369 КК. В обґрунтування цього доводу сторона захисту посилається на те, що у рапорті ОСОБА_9 від 19 травня 2021 року йдеться про пропозицію неправомірної вигоди за сприяння у закритті кримінального провадження щодо крадіжки, що могло дати підстави для кваліфікації за частиною 1 статті 369² КК, а не за закриття провадження. Таким чином, за висновком сторони захисту, тяжкість розслідуваного злочину не передбачала можливості проведення НСРД.

16. Суд відхиляє цей довід сторони захисту. Використані у рапорті вирази не є вирішальними для кваліфікації злочину. Як свідчать обставини справи, ОСОБА_9 на момент пропозиції хабаря був дізнавачем у провадженні за частиною 1 статті 185 КК. Відповідно до примітки 2 до статті 368 КК, для мети кваліфікації за статтею 369 КК, дізнавач є службовою особою, яка займає відповідальне становище.

17. За таких обставин внесення до ЄРДР попередньої кваліфікації такої пропозиції за частиною 3 статті 369 КК не було очевидно необґрунтованим, і проведення НСРД на підставі відповідних постанов прокурора і слідчого судді не суперечило вимогам частини 2 статті 246 КПК.

**Постанова колегії суддів Першої судової палати ККС ВС від
02.04.2024 у справі № 415/5370/17 (провадження № 51-5745км23)**

Апеляційний суд визнав безпідставним довід прокурора про те, що суд помилково визнав недопустимими доказами результати контролю за вчиненням злочину від 22 липня 2017 року.

Згідно з ч. 1 ст. 271 КПК України контроль за вчиненням злочину може здійснюватися за наявності достатніх підстав вважати, що готується вчинення або вчиняється тяжкий чи особливо тяжкий злочин.

Відповідно до матеріалів справи, кримінальне провадження щодо ОСОБА_7 було внесено до ЄРДР за підозрою у злочині, передбаченому ч. 3 ст. 368 КК України. Однак, 21 липня 2017 року слідчий, впевнившись, що в обставинах цієї справи відсутній обов'язковий елемент злочину, передбаченого ч. 3 ст. 368 КК України, ухвалив постанову, якою змінив кваліфікацію на ч. 4 ст. 354 КК України.

Відповідно до статті 12 КК України кримінальне правопорушення, передбачене ч. 4 ст. 354 КК України, є нетяжким злочином, і, таким чином, контроль за вчиненням цього злочину та інші НСРД, перелічені у ч. 2 ст. 246 КПК України, не можуть проводитися.

Всупереч цим положенням процесуального закону сторона обвинувачення 22 липня 2017 року провела контроль за вчиненням злочину в ситуації, коли закон забороняє проведення такої дії.

За таких обставин колегія суддів погоджується з висновком судів попередніх інстанцій про недопустимість результатів контролю за вчиненням злочину від 22 липня 2017 року.

У зв'язку з тим, що контроль за вчиненням злочину було проведено в порушення процесуального закону, колегія суддів не вважає за необхідне розглядати окремо питання допустимості відомостей, отриманих при огляді в службовому кабінеті ОСОБА_7, оскільки він проводився з метою зафіксувати результати незаконної НСРД.

**Постанова колегії суддів Першої судової палати ККС ВС від
14.05.2024 у справі № 164/1293/17 (провадження № 51-4339км23)**

Щодо відомостей, отриманих в результаті НСРД

24. На доведення винуватості ОСОБА_7 у вчиненні злочину, передбаченого частиною 2 статті 369-2 КК, сторона обвинувачення надала відомості, отримані в результаті проведення контролю за

вчиненням злочину та аудіо-, відеоконтролю особи на підставі відповідних дозволів прокурора і слідчого судді.

25. Суди попередніх інстанцій визнали ці докази недопустимими.

26. Суди послалися на статтю 246 КПК, яка передбачає можливість проведення таких слідчих дій лише при розслідуванні тяжких або особливо тяжких злочинів, і дійшли висновку, що на час проведення спірних НСРД у сторони обвинувачення не було підстав кваліфікувати дії ОСОБА_7 за частиною 3 статті 368 КК.

27. Вони взяли до уваги, що в заяві ОСОБА_8 про вчинення злочину від 14 лютого 2017 року та в протоколі від 15 лютого 2017 року про прийняття від нього заяви не було відомостей, які свідчили б про вимагання неправомірної вигоди або будь-які інші ознаки злочину, передбаченого частиною 3 статті 368 КК. Суди також надали значення тому, що після затримання ОСОБА_7 сторона обвинувачення змінила кваліфікацію злочину на частину 2 статті 369² КК.

28. Сторона обвинувачення вважає цей висновок помилковим і стверджує, що на той час мала підстави підозрювати ОСОБА_7 у вчиненні злочину, передбаченого частиною 3 статті 368 КК, а про відсутність ознак цього злочину дізналася лише під час подальшого розслідування.

29. Однак суди попередніх інстанцій відхилили цей довід, оскільки не встановили будь-яких виявлених під час розслідування відомостей, які не були відомі стороні обвинувачення на час внесення відомостей до ЄРДР і звернення за дозволами на проведення НСРД, які дали підстави для зміни кваліфікації.

30. Доводи касаційної скарги не дають підстав ставити під сумнів таку оцінку обставин справи судами попередніх інстанцій, тому Суд погоджується з їх висновком про те, що до ЄРДР було внесено відомості про більш тяжкий злочин з метою створити формальні підстави для проведення НСРД.

31. Відповідно до частин 1 та 2 статті 87 КПК недопустимими є докази, отримані внаслідок істотного порушення фундаментальних прав та свобод людини, зокрема внаслідок здійснення процесуальних дій, які потребують попереднього дозволу суду, без такого дозволу або з порушенням його суттєвих умов. Суд зазначає, що якщо такий дозвіл отримано внаслідок штучного створення підстав для його отримання, проведення на його підставі відповідних слідчих дій також підпадає під правило цих положень процесуального закону.

32. Отже, Суд відхиляє довід сторони обвинувачення про законність проведення НСРД, і погоджується з висновком судів про

Стаття 246. Підстави проведення негласних слідчих (розшукових) дій

недопустимість відомостей, отриманих в результаті їх проведення, та похідних від них доказів, зокрема: результатів освідування особи від 21 лютого 2017 року та висновку судової експертизи від 23 березня 2017 року.

Постанова колегії суддів Третьої судової палати ККС ВС від 10.06.2024 у справі № 727/5573/20 (провадження № 51-2355км23)

Щодо доводів про те, що у період з 15 листопада 2019 року по 05 травня 2020 року досудове розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР № 12019260040002578, проводилося усупереч вимогам частин 2, 3 ст. 214 КПК, тобто без внесення відомостей до ЄРДР щодо протиправної діяльності саме ОСОБА_9, ОСОБА_10 та ОСОБА_11.

Перш за все, надаючи оцінку доводам сторони захисту про те, що орган досудового розслідування вчинив дії, які не передбачено нормами КПК та Положенням про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань, а саме виніс постанови про використання зашифрованих даних, а також про недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування та шифрування даних про обставини вчинення кримінального правопорушення, суд касаційної інстанції враховує нижченаведене.

Частиною 3 ст. 110 КПК передбачено, що рішення слідчого, дізнавача, прокурора приймається у формі постанови. Постанова виноситься у випадках, передбачених цим Кодексом, а також коли слідчий, дізнавач, прокурор визнає це за необхідне.

У зв'язку з викладеним суд касаційної інстанції відхиляє доводи захисників про те, що жодною нормою КПК не передбачено винесення вказаних постанов, оскільки такі постанови слідчого відповідають загальним положенням, передбаченим частинами 1, 3 ст. 110 КПК.

Крім того, суд касаційної інстанції вважає за потрібне зазначити, що законодавець не може врахувати всі потреби практики, які виникають під час досудового розслідування, а тому цілком обґрунтовано дозволив виносити постанови, які прямо не передбачені законом, однак які слідчий чи прокурор визнали необхідними. Процесуальне рішення слідчого є законним, обґрунтованим та вмотивованим.

Надаючи відповіді на доводи сторони захисту, колегія суддів також враховує вимоги пунктів 4 і 5 ч. 5 ст. 214 КПК, якими визначено, що до ЄРДР вносяться відомості про короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення,

наведених потерпілим, заявником чи виявлених з іншого джерела, а також попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність.

Верховний Суд відзначає, що оскільки відомості до ЄРДР вносять до здійснення досудового розслідування, очевидно, що слідчий (дізнавач, прокурор) зазначає відомості щодо короткого викладу обставин і попередньої кваліфікації, виходячи із інформації, якою володіє на момент реєстрації.

Лише в ході розслідування, коли орган досудового розслідування встановить обставини, визначені у ст. 91 КПК, стане зрозуміло, чи була попередня кваліфікація, яку внесено до ЄРДР, і короткий виклад обставин, відповідними вчиненому діянню, або внесено припущення, яке не було підтверджено, і діяння має іншу кваліфікацію.

Саме тому законодавець, у ст. 214 КПК використав терміни «можуть» свідчити про вчинення кримінального правопорушення, «попередня» кваліфікація.

З матеріалів кримінального провадження вбачається, що 15 листопада 2019 року до Шевченківського ВП ЧВП ГУНП в Чернівецькій області надійшов рапорт начальника УПН ГУНП в Чернівецькій області, про те, що під час проведення оперативно-розшукових заходів встановлено, що громадянин ОСОБА_21 має намір займатися збутом наркотичних засобів та психотропних речовин на території м. Чернівці (т. 1, а. п. 92). Зареєстровано в інформаційно-телекомунікаційній системі «Інформаційний портал Національної поліції України» (журнал єдиного обліку) 15 листопада 2019 року під номером 25297.

В цей же день, за інформацією в цьому рапорті були внесені відомості до ЄРДР за № 12019260040002578 за попередньою кваліфікацією ч. 1 ст. 14 ч. 2 ст. 307 КК (ЄО 25297) (т. 1, а. п. 13).

Дійсно, відповідно до рапорту про кримінальне правопорушення від 14 листопада 2019 року (т. 1, а. п. 93), громадянин ОСОБА_21 це ОСОБА_22, ІНФОРМАЦІЯ_5 (про що наголошує сторона захисту).

Далі у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР № 12019260040002578 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 14 ч. 2 ст. 307 КК розпочалося досудове розслідування по встановленню осіб, які причетні до вчинення цього кримінального правопорушення, у результаті чого встановлено, що до збуту наркотичних засобів причетні ОСОБА_9, ОСОБА_10 та ОСОБА_11 (т. 1, а. п. 95–98, 105).

Стаття 246. Підстави проведення негласних слідчих (розшукових) дій

Відповідно до Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань (у редакції, чинній на час проведення відповідних дій) відомості, невідомі на час реєстрації кримінального правопорушення, вносяться до Реєстру після їх встановлення відповідно до порядку, визначеного главою 8 (п. 15 глава 2 розділ II).

У зв'язку з чим у кримінальне провадження № 120192600400 02578, внесене у ЄРДР 15 листопада 2019 року, були внесені відповідні зміни щодо «Правопорушення» та «Правопорушників» (витяг з ЄРДР т. 1, а. п. 1–10).

Необхідно врахувати й доручення про проведення досудового розслідування від 14 лютого 2020 року, в якому йдеться про надходження 15 листопада 2019 року рапорту працівників УПН ГУНП в Чернівецькій області про те, що громадянин ОСОБА_21 має намір займатися збутом наркотичних засобів та психотропних речовин на території м. Чернівці (ЄО 25297) (т. 1, а. п. 19). У той же час у матеріалах кримінального провадження міститься аналогічне доручення від тієї ж дати та особи, а також про надходження 15 листопада 2019 року рапорту (ЄО 25297), однак із вказівкою про намір збуту наркотичних засобів та психотропних речовин на території м. Чернівці вже ОСОБА_9 (т. 1, а. п. 20). Аналогічна ситуація із повідомленнями про початок досудового розслідування від 14 лютого 2020 року (т. 1, а. п. 21, 22).

З огляду на наведене, Верховний Суд не знаходить підстав вважати, що досудове розслідування щодо ОСОБА_9, ОСОБА_10 та ОСОБА_11 проводилося усупереч вимогам частин 2, 3 ст. 214 КПК, а тому відхиляє цей довід захисників.

Постанова колегії суддів Третьої судової палати ККС ВС від 21.08.2024 у справі № 520/7684/17 (провадження № 51-2594км24)

Зокрема апеляційний суд погодився з тим, що органом досудового розслідування було штучно внесено в ЄРДР відомості про вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 368 КК України, яке на момент вчинення відносилось до тяжких злочинів і передбачало можливість проведення НСРД за правилами ч. 2 ст. 246 КПК України.

Тобто нібито відбулося штучне завищення попередньої кваліфікації вчиненого діяння при тому, що вже на перших етапах досудового розслідування у слідства були об'єктивні дані про те, що ОСОБА_7 за змістом своїх посадових обов'язків не має відношення до вирішення тих питань, які її просив вирішити ОСОБА_9.

Верховний Суд також не вбачає зазначені висновки достатньо умотивованими з огляду на таке.

Верховний Суд у своїх постановках вже зазначав, що, якщо на момент проведення НСРД існували достатні підстави для обґрунтованого припущення щодо вчинення особою діяння, яке кваліфікується відповідно до закону про кримінальну відповідальність як тяжкий або особливо тяжкий злочин, а в ході проведення подальшого досудового розслідування кваліфікацію було змінено на таку, що передбачає відповідальність за нетяжкий злочин або проступок, то фактичні дані, отримані в результаті проведення НСРД, можуть бути доказами в цьому кримінальному провадженні (постанова Верховного Суду від 16 листопада 2023 року, справа № 629/4665/15-к, провадження № 51-2821км23).

За матеріалами провадження спочатку згідно з витягом з ЄРДР у справі № 42017160690000032 03.03.2017 було внесено відомості за фактом вимагання службовими особами правоохоронного органу, які діють за попередньою змовою групою осіб, неправомірної вигоди за вчинення в інтересах громадянина дій з використанням наданого їм службового становища за правовою кваліфікацією ч. 3 ст. 368 КК України (т. 1, а. с. 38).

Надалі 08.04.2017 в цьому ж провадженні було внесено відомості до ЄРДР з фабулою: заступник начальника відділу адміністрування податку на доходи фізичних осіб ДПІ у Київському районі м. Одеси ГУ ДФС в Одеській області ОСОБА_7, будучи службовою особою, яка займає відповідальне становище, 06.04.2017 висловила представнику ОСОБА_10 за довіреністю ОСОБА_9 пропозицію надати їй неправомірну вигоду у вигляді грошових коштів у розмірі 5000 грн за вчинення в його інтересах дій з використанням службового становища — прийняття позитивного рішення та реєстрацію ФОП ОСОБА_10 як платника податку на додану вартість. Правова кваліфікація: ч. 3 ст. 368 КК України (також т. 1, а. с. 38).

Саме в рамках здійснення досудового розслідування указанного вище кримінального правопорушення з кваліфікацією за ч. 3 ст. 368 КК України (тяжкий злочин) і були проведені відповідні НСРД.

При цьому висновки судів про те, що з назви посади ОСОБА_7, яка була відома правоохоронним органам вже на початку досудового розслідування, очевидно вбачається, що остання не мала відношення до реєстрації юридичних осіб, тому кваліфікація її діянь при внесенні відомостей до ЄРДР була штучно завищена, не вбачаються переконливими, оскільки конкретні повноваження і

Стаття 246. Підстави проведення негласних слідчих (розшукових) дій

обов'язки особи працівника ДПІ визначаються не назвою посади, а змістом конкретного документу — посадової інструкції, положення тощо.

Колегія суддів також в певній частині погоджується з позицією місцевого суду, яка була дещо деталізована апеляційним судом, про те, що за змістом зміненого прокурором обвинувального акту (т. 4, а.с. 60–65) ОСОБА_7 інкриміновано вчинення шахрайства як шляхом обману, так і шляхом зловживання довірою одночасно. За узагальненою позицією обох судів це було розцінено як неконкретизованість висунутого обвинувачення з акцентом на те, що обман і зловживання довірою є різними, непоєднуваними між собою способами вчинення шахрайства.

Відповідно до правового висновку у постанові об'єднаної палати ККС ВС від 17 жовтня 2022 року (справа № 686/13801/16-к, провадження № 51-4160кмо20) в складі шахрайства заволодіння чужим майном або придбання права на майно є альтернативними формами виявлення його об'єктивної сторони, а обман чи зловживання довірою є самостійними (альтернативними) способами вчинення кримінального правопорушення.

З огляду на це, зважаючи на альтернативність зазначених способів вчинення указанного кримінального правопорушення, їх одночасне інкримінування, хоча і вказує на недостатню конкретизованість висунутого особі обвинувачення, однак саме по собі не може бути підставою для виправдання такої особи за наявності в її діях необхідних ознак складу вказаного злочину, адже суд в ході судового розгляду не позбавлений права визнати висунуте особі обвинувачення підтвердженим у певній частині, зокрема й щодо конкретного способу його вчинення.

Постанова колегії суддів Першої судової палати ККС ВС від 15.10.2024 у справі № 303/1425/18 (провадження № 51-4852км18)

Щодо доводів про внесення відомостей до ЄРДР із завищеною правовою кваліфікацією.

Сторона захисту стверджує, що первинна кваліфікація цього кримінального провадження за ч. 3 ст. 368 КК не відповідає тим об'єктивним обставинам кримінального правопорушення, які стали підставами для внесення відомостей до ЄРДР.

Колегія суддів не погоджується з цим доводом з огляду на таке.

Відповідно до ч. 1 ст. 214 КПК слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене

кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування.

За правилами пунктів 4, 5 ч. 5 ст. 214 КПК (в редакції, яка діяла на момент внесення відомостей до ЄРДР) до ЄРДР вносяться відомості щодо попередньої правової кваліфікації кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, наведених, зокрема заявником чи виявлених з іншого джерела. Відповідно до протоколу прийняття заяви про вчинене кримінальне правопорушення (або таке, що готується) від 03 липня 2017 року ОСОБА_10 повідомив правоохоронний орган про те, що завідувач юридичного сектору Мукачівського ОУ ПФУ в Закарпатській області вимагає від нього неправомірну вигоду за сприяння у позитивному вирішенні судом питання про виплату йому соціальної допомоги (а. с. 43–46, Т. 2).

Згідно з витягом з ЄРДР від 07 лютого 2018 року до ЄРДР на підставі матеріалів правоохоронних органів, тобто вказаного протоколу, було внесено відомості про вчинення ОСОБА_9 злочину, передбаченого ч. 3 ст. 368 КК (а. с. 34, Т. 2).

Тобто внесення відомостей до ЄРДР за ч. 3 ст. 368 КК відбувалось з урахуванням кваліфікуючої ознаки «вимагання».

На це вказує також і постанова про проведення контролю за вчиненням злочину від 03 липня 2017 року, у якій зазначено, що ОСОБА_9 вимагає неправомірну вигоду у ОСОБА_10 за сприяння у прийнятті рішення про збільшення йому як учаснику війни та інваліду війни III групи сум виплат державної допомоги (а. с. 47, Т. 2).

Відтак відомості до ЄРДР вносилися з врахуванням тієї інформації, яка була повідомлена ОСОБА_10 03 липня 2017 року за фактом вимагання службовою особою неправомірної вигоди, що охоплюється складом злочину, передбаченого ч. 3 ст. 368 КК.

З огляду на те, що з самого початку досудового розслідування кваліфікація діянь особи є попередньою, а в цьому провадженні повідомлені відомості охоплювалися складом тяжкого злочину, то й НСРД проводилися у межах кримінального провадження щодо тяжкого злочину. Порушення ч. 2 ст. 246 КПК відсутні.

Такий висновок кореспондує з актуальною судовою практикою касаційного суду.